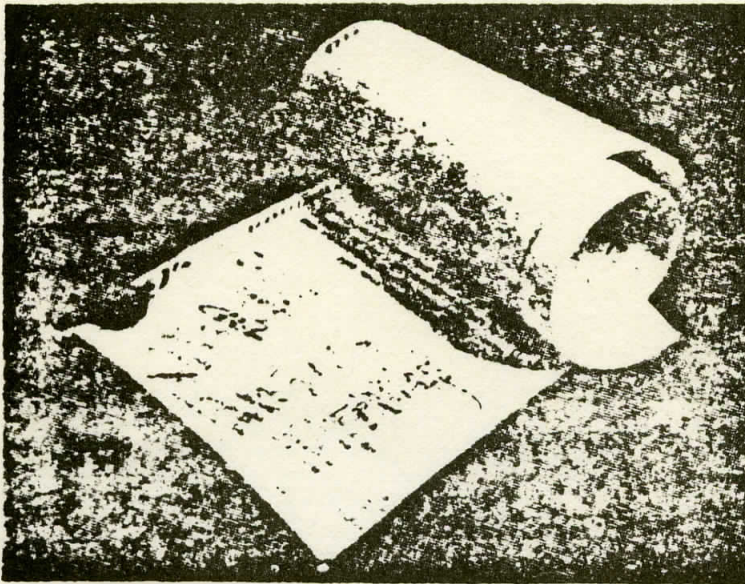

דברי הכפר

ל י ו ם ה ע צ מ א ו ת - ת ז כ ו ר ת

מדינת ישראל
 תהא פתוחה לעליה יהודית ולקכונ
 גליות, תשקד על פתוח הארץ לסוכת
 כל תושביה תהא משתתה על יכודות החרות, הצדק והשלוש לאור
 חונם של גביאי ישראל; תקום שרין זכיות חברתי ומדיני גמור לכל
 אזרחיה כלי הקדל דת, גוע נמן; תבטיח חפשי דת, מצפון, לשון, חנוך
 ותרבות; תשמר על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה
 נאמנה לעקדושתיה של מעלות האמות המקאחדות.

מילא העלא

מספר 866

ב' באייר תשמ"ד
 4.5.84

כפר הנשיא

ע ל ו ן פ נ י ם
 ל א ל פ ר ע ו ם

מה נשתה?

- * בשעה טובה הסתבר לי, מדוע עמליה לא מתחתנת איתי - היא מתחתנת עם משה אחיה בספטמבר - גם מיקי ועירית מתחתנים...
- * שלופה ארנברג הגיע למשק ביום שני, בסיום מסע רכיבה באופניים דרך צרפת, איטליה ויוון, עם ענת אשתו - אפשר לשאול אותו, אם הוא פה... בקי ואריק נראו מסתובבים במשק עם חיוך כפול על הפרצוף.
- * אסתר סולומון נרשמה למרתון - היא עושה סיבובים במשק - בכיסא גלגלים.
- * הבן של נורברט לומד לבר-מצווה בקסטות וסידרו שהוא "יטוס" עם הטיס לארץ.
- * שרה האחות תתחיל ללמוד (לאחות מוסמכת). היא תפסיק לעבוד במרפאה אחרי ה-6/5.
- * הבתים מהולנד צריכים להגיע ביום ב' לפני שבוע, השבוע, בשבוע הבא...
- * ישראל ה. ואפרים בקשר עם המכון למטריאולוגיה בקשר ליום העצמאות.
- * ועוד בקשר ליום העצמאות - חשבו לאכול כבש, אבל אפרים אמר שכנראה נצ-טרך להסתפק בנקניקיות בפיתה...
- * בשבת שיחקו כדורגל במשק - לא הייתי, אבל דובי מסר שלא היו שחקני חילוף. לכל הכוכבים היה תירוץ והשער היחיד היה כתוצאה משיתוף פעולה מפליא בין איציק לרון. הפסדנו 3:1.
- * ה"סבו"ן" נגמר ביום א' בערב - נקווה שהניצוצות אשר נראו בעיני המש-תתפים במשך הסמינר לא יכבו.
- * עוד בסמינר - שמענו שתי הרצאות מאלפות, אחת על "יהדות חילונית-ריכו-נית" מפי ארי איילון, אשר טען להפרדה בין דת ומדינה; והשנייה על "ציונות חברתית", מפי צביקה כסה, אשר טען להמשך המהפכה החברתית. חברים ששמעו יצאו מהורהרים למדי.
- * ילדי בית החינוך המשותף משתתפים בשבוע מרכז. שלומית ע.ל. בוודאי תוכל לחפור ולהעמיק, כשתחזור.
- * מזל טוב לאורי ואתי! הם עושים זאת ביחד עם 280 אורחים - נא לרשום בספר השיאים של גינס.
- * שמעון באמצע הספירה לאחור...
- * אבי, אירנה והילדים נוסעים לחו"ל לפני הבחירות. לאירנה יש רשימת מבקשי טקילה מכל השתיינים. אני הבטחתי לה ארוחה מקסיקנית כשתחזור - אולי זה ילך לי...

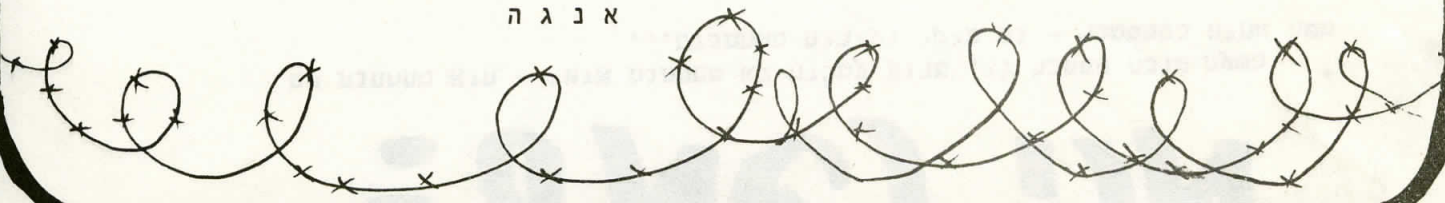
* לא התעניינתי בחולים, איתם הסליחה. שיבראו מהר.

ברגע האחרון - הבתים ההולנדיים אכן הגיעו.
עכשיו צריך רק להרכיב אותם

שעבוע לדבר השואה.

פיוס - - - וחרדות לבאות.

.2.

ליום הזיכרון לחללי מערכות - ישראל

ה ד ר ך ז ו כ ר ת

הדרך המסולעת והמטורשת, הדרך רבת החתחתים, הייסורים והתקווה - נושאת
בין רגבי עפרה את מגעם החם והנמרץ של רגלי הסיירים. בחשכת-ליל ובאור-
דמדומים עברו שם וחתמו בעקביהם את נתיב השחרור.
הדרך זוכרת את הג'יפ הקטן, שריחרח באפילה, שמישש כל סלע, כל אבן,
לאורך של גחליליות תועות - וחיפש אחר המעבר המתאים. שטיפס על מדרונות
תלולים, שניצב על-פני תהום וחשיכה - אבל לא נסוג והעפיל הרה, הרה, כשנ-
הגיו הסיירים-הגששים תומכים בו בכתפיהם הגרומות.
הדרך זוכרת אותם, את הבחורים האלה, שעניניהם צבות ואדומות-עפעפיים
מחוסר שינה. הם דבקו בה באהבה כזאת - והיא נענתה להם.
הן עוד שם, בהיותם במרומי המישלטים של דרך באב-אל-ואד, הם חשו אותה.
הגו בה, חלמוה - ועתה הנה הם פה, וממחישים חלומם!
באבק הכבד והעבה נתערב דמם.
במישלטי הנישאים מסביב נספג דמם.
ומשני צידי הכביש הפתוח והרובץ למיבטחים, ביו שער-הגיא בואך ירוש-
לימה - ניצבים חייהם הצעירים העולים בלהבה - -
המישלטים לא ישכחו, לעולם לא ישכחו, את הבחורים ופועלם! המישלטים
האלה, המוצצים את תמצית-לשד-שומריהם, שאין עוזבים אותם חיים, שראשית
מגעם אכזרי ומסעיר ומשגע בשממונו וסופו אהבה או קללה - - המישלטים
זוכרים את הבחורים האלה דרוכי-העין והאוזן והלב, שרצו במחפורות וניקבו
את החשיכה בעיניהם וכדוריהם - והבטיחו את הדרך!
ומשבאו אחר-כך שיירות הג'יפים והבחורים הנהגים-הגששים-הסיירים,
חושפי הנתיבה מהג'יפ הראשון והיחיד, היו ל מ ו ר י הדרך ולמובילי
השיירה - החלה הדרך נושמת, נושמת בצהלה.
ובאו המבטיחים החמושים, ובאו הסוללים חוצבי ירושלים ארוכי-זקנים
ופועלי תל-אביב שזופי-פנים; ובאו סבלים שורות-שורות ארוכות נושאות בסבל
ובעול; ובאו מובילי הפרדות ונהגי מכוניות. - -
הדרך היתה ל מ ס י ל ה - בטוחה, נדושה, רגילה. אבל את ח ו ש פ י ה
איננה שוכחת. את לוחמיה ל א ת ש כ ח.

זרבבל גלעד
(עיק-חרוד)

מלך טוב

ימי הולדת

6.5. גבי פרידה וולקנוז

7.5. דבי חצור

אלינוע נאי

8.5. מיכאל אלמן

9.5. יופי אפרוט

נורית אורן

בני יודאיקין

10.5. ג'ין ווטרמן

אלזה בן-חנור

11.5. תמיר שפרינג

רינת אורן

12.5. דודיק פוקס

דנית נצר (נכדה של חצור)

ליאת ברק (נכדה של מנדזיגורסקי)

ימי נישואין

6.5. יונה ואלי אורן

8.5. תימנה ויורם שוער

9.5. שוש וגרשי אפשטיין

הרצאים חייבים של הוותיקים

זה עתה נסתיימו 3 ימים של סמינר אינטנסיבי לבנים ונקלטים חדשים, ובתור מארגן הסמינר חשבתי לנכון, לשתף את יתר החברים בדיווח על חוויה נדירה זו.

ראשית כל על ההשתתפות. נטלו חלק פעיל בסמינר כולו כ-30 חבר'ה (15 בנים ו-15 נקלטים). נוסף על כך השתתפו חלקית עוד כ-20 - ביניהם 7 חיילים מכיתת עופרית בחופשת שבת. יתכן שמספרים אלה מרשימים, אך לדעתי קצת פיספסנו, כי יכלו להשתתף באופן מלא לפחות 50 חבר'ה! מי שנעדר - הפסיד.

התוכנית התחלקה ל-3 פעולות עיקריות:

- (1) 2 הרצאות פרונטליות: (א) יהדות חילונית - הרצאה מעניינת מפי מרצה כריזמטי
(ב) ציונות חברתית - הרצאה מאלפת מפי מרצה דינמי ביותר (קצב דיבור מעל המהירות המותרת!)

(2) מפגשים עם חברי משק משכבות שונות:

- (א) מפגש נוסטלגי במנסורה עם מספר מייסדים
- (ב) היכרות עם סיפוריהם של 3 צעירים שנקלטו
- (ג) מפגש עם בעלי תפקידים ורכזי ועדות
- (ד) ארוחת-ארבע אצל משפחות שונות
- (ה) רב-שיח פתוח עם כל השכבות בחדר-האוכל, בהשתתפות יותר מ-100 חברים

(3) דיונים ושיחות

בנושאים שונים, כגון בעיות קליטה; ארגון המשק ותפקוד הוועדות; מעמד הבנים והטיפול בבעיותיהם; בעיות כלל-חברתיות, ועוד. פעילות זאת איפשרה השתתפות פעילה מירבית של כל המשתתפים.

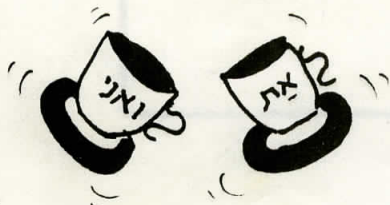
מתוך שיחת הסיכום והשגות שלי ניתן להסיק את המסקנות הבאות:

- (1) יש חשיבות רבה בהמשך קיום סמינרים במתכונת זו כל שנה.
- (2) יש לשאוף לפעילויות-המשך גם במשך השנה.
- (3) יש לעשות הכול כדי להגיע אל כל הצעירים.
- (4) יש להתחיל בחינוך יותר רציני כבר בשכבת הנעורים.
- (5) יש לדאוג לפרסום נאות יותר של דיווחים וסדרי-יום של ישיבות הוועדות השונות, ע"מ לעודד השתתפות הצעירים כמשתתפים.

ולסיום - ברצוני להודות כאן לחברי ועדת הבנים, לוותיקים, למשפחות, לצעירים, למנחים ולכל אחד אחר, אשר נתן כתף להצלחת הסמינר.

א ד י

נ.ב. אם תשאלו: "מה הקשר עם הכותרת?" - ובכן, יש קשר!!! בהכנת הסמינר נשלחו שאלונים למשתתפים, שיציעו נושאים המעניינים אותם, וגם הכותרת למעלה היתה אחת הבקשות. לצערי לא הספקנו להגיע גם לנושא חשוב זה. אולי NEXT TIME !

בשאלות הסמינר

השתתפתי בשיחות בקבוצות של מבוגרים וצעירים ביום ו'. נהניתי מהמפגש. והשיחה?

לדעתי, אולי צריכים להפסיק לדבר על קשר בין מבוגרים ובנים, אבל לדבר על הקיבוץ - אתמול, היום, מחר. בשיחה בינינו, ובקבוצות קטנות יותר, ניצור קשר טבעי וספונטני בהחלפת דיעות על - מה עשינו, מה המצב היום, מהם השינויים ומה עתיד הקיבוץ? נבדוק את המטרה הראשונה, השינויים ואיך אנחנו מרגישים ומה אנחנו רוצים. בקבוצה כל-כך גדולה צריכה להיות משמעת והתחשבות באחרים.

אחת הצעירות אמרה: בשביל מה רוצים קו? אני פה? נולדתי פה, זה הבית שלי. אני אוהבת את חיי פה, מסתדרת עם חברים ותורמת לחברה. היא לא רואה אולי שבאופן טבעי יש קו בזה שהיא ממשיכה לפתח את הקיבוץ במעשיה.

דיברנו על שוויון, שהיה כל-כך חשוב. האם זה חשוב היום? האם מעוניינים בזה? האם רוצים למצוא דרך אחרת? כדוגמא: בקשר לדברים חומריים, התופסים מקום בחיינו - אולי יש להתחיל בפעולה של הספקת דבר ולגמור כמה שאפשר מהר, ואז להתחיל בנושא אחר? היום לא רוצים לחכות 30 או יותר שנים לקבל איזה פריט. לכל גיל יש סיבה למה גם הוא צריך היום מה שמחלקים. אולי צריך לקחת בחשבון רק מינימום של שנות חברות, אולי 5 שנים?

בקשר לחיי חברה והקיבוץ בכלל, הייתי רוצה לראות ועדת חברה מספיק גדולה שתפעל בשני השטחים - גם בחומרי וגם ברעיוני.

אני חושבת שעלינו למצוא דרך לבנות מקומות ציבוריים מתאימים לכל הגילאים וזה "יעשה את שלו".

אם אני הולכת לחוגים ויש בהם חברים בגילים שונים - זה פנטסטי. יש קשר בינינו גם בחוג וגם במקומות ובזמנים אחרים, כי זה "שובר את הקרח" ויוצר קשר טבעי וספונטני בין הגילים בלי דיונים, איך לעשות את זה.

מפני שאנחנו חברה טובה, מותר לבדוק את מצבנו. אנו חיים בעידן של "עשה לי - ואני אעשה לך". ואם אין לך מה לתת - זאת הבעיה שלך. איפה החבר, שעובד בשירות לציבור, שיקום ויגיד - אני מציע כך וכך בשביל החברים או בשביל החברה - ויילחם על זה במוסדות? לעומת זה נראה חבר שעושה משהו לעצמו וטוען "פעם זה יהיה לכם. בינתיים אני מתקדם".

ואם קראנו את דבריה של נורית ב"דברי הכפר" בקשר למטפלות והצעות לעתיד - איפה הדיון בחברה על בעיה כל-כך רצינית?

כמו כל קהילה, אנו נהנים מדיבורים סביב שולחן חדר-האוכל. איפה השיחות בחברה?

לדוגמא: אני חושבת שהנסיון בפורים היה טוב, כי זה נתן חומר למחשבה. לדעתי זה צריך להיות ערב שמאפיין את החג, ולא רק מסיבה טובה של ריקודים. רצוי להפעיל גם את חדר-האוכל וגם את המועדון כל הערב ובזה אינני מתכוונת ל"אגב, המועדון פתוח, אם זה לא נוח פה". אור - בחדר-האוכל כמה שרוצים, איך שרוצים וכל צבע שרוצים. במועדון אור יותר מרגיע. מוסיקה - היסטורית או כל מה שרוצים כדי להשתחרר - בחדר-האוכל. במועדון מוסיקה יותר שקטה ושיהיה נעים לשבת או לרקוד. בכל גיל רוצים להשתחרר בפורים, אבל בצורה

(בעקבות הסמינר - המשך)

נוחה ומתאימה לכל גיל (למזלנו יש לנו כל גיל). עלינו עכשיו לקחת בחשבון סבים סבתות (הורי חברים), שרוצים לראות קצת הופעה בלי אור שמפריע להם או חוסר אור, שגם הוא מפריע להם. כיבוד מוגש בעגלות (אם הן מגיעות לכל פינה). רעיון מצויין, אין דוחף ונדחק.

בקשר לפסח, אולי מוקדם לקבל דיווח. אבל כל החברים שנסעו או אכלו בבית בגלל ילדים קטנים - - - איפה הייתם כל השנה?

רצוי לקיים שיחות חברים ולהביא את כל הבעיות לפנינו וביחד למצוא פיתרון. אבל צריך לדבר היום (היום, היום!), כאשר הכול טרי. הזמן עובר מהר ושינויים דורשים שיחות, החלטות, פעילות רבה. שמעתי הצעות שונות: 2 סדרים בחדר-האוכל ובמועדון; מספר סדרים - בחדר-האוכל, במועדון, בכיתות וכו'. להביא ילדים מכל הגילים; להביא - מגיל הגן. לארגן שמירה בשכונות. ועוד ועוד. עכשיו הזמן לדבר על כך.

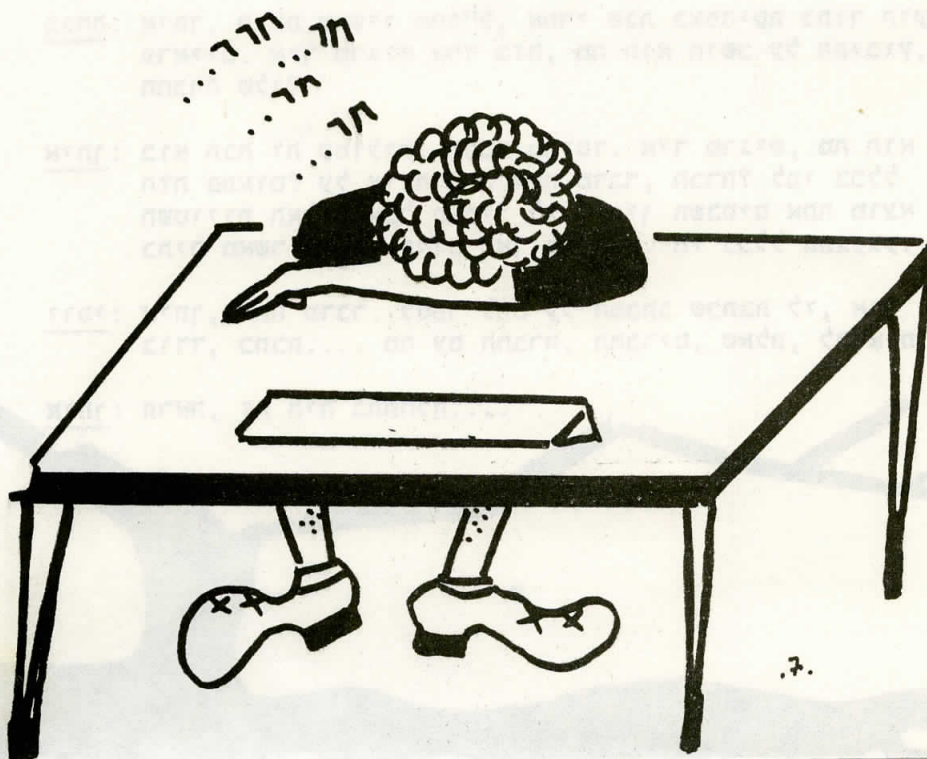
אגב, אחזור אל החיים בקיבוץ בכלל. גם אנחנו, המבוגרים, לומדים. לא היו לנו סבים וסבתות בהתחלה ועוד היום אנחנו לומדים, יחד אתכם צעירינו, איך לחיות עם "להיות יותר מבוגרים".

מאוד נהניתי מהמפגש הביתי עם שני צעירים ביום א'. ברור לי שאם נמצא דרך טבעית וספונטנית לתקשורת בינינו, העתיד המשותף מובטח.

תודה לוועדת הכנים על ההזדמנות לשוחח - החברים הצעירים עם המבוגרים. אשמח להשתתף בפעולות כנ"ל בקבוצות הרבה יותר קטנות, אולי פעם בחודש - שיים-שלושה.

בהצלחה

נטע

על החיים בקיבוץ - רב ליה על וולרס

מנחה: רבותי, נא לשבת. לשכוח מכל הצרות. לא נדבר היום על המדינה, לא ממשלה, לא סיעות. נדבר על הקיבוץ. הבית שלנו. על הקיבוץ. על האנשים. המסיבות, רכילויות, הכול. מי שרוצה, שיקום וידבר, שיגיד. ישפוך הכול.

כן אלי, מה יש לך לספר לנו? תספר לכולם את מה שסיפרת לי בצד. את הכול. אתה עוזב בעוד חודש. ספר מה מציק לך?

אלי: קשה לי לבוא ולדבר לציבור כזה, אתם יודעים, קשה לי. לא עשיתי את זה מעולם ועכשיו תגידו: הוא מתעורר פתאום, שופך את הלב. תגידו: איפה היית אתמול, למה שתקת. ואנחנו חשבנו שטוב לך. אני יודע, אתם צריכים לדעת - לא טוב לי. אני עוזב! נגמר לי הקיבוץ הזה - הפרצו-פיים, המסיבות היבשות, החברים המזדקנים, הכול נגמר. חמש שנים אני עובד כמו משוגע, שתיים-עשרה, שלוש-עשרה שעות ביממה, תמיד עובד ועו-בד, ומה מקבל? קדחת! אומרים לי - אתה צעיר, ככה עבדו ההורים שלך, עכשיו אתה. תעבוד ותמשוך... נגמר, אתם שומעים, נגמר לי מהסירחון שעולה מהצאן ומן הפה של החברים.

מנחה: אלי, זה דיון רציני, אל תלכלך. אנחנו, אתה יודע...

אלי: (מתפרץ) רק רגע, תן לגמור. אתה בדיוק כמו כולם, סותם את הפה. תמיד עושה ככה. חמש שנים מאכילים אותי לוקשים. תלך תבוא, תלך תבוא. בהתח-לה אמרו: תעבוד שנה בשירותים, תכיר את המשק, את החברים, מקרוב. שטיפת כלים שנה שלמה, אתם מבינים את זה. ומה מעניין את האנשים? אני אגיד לכם - "העצמות". שלא תזרוק, הם אומרים לי. תשמור בצד. הכלב שלהם - זה מה שמעניין אותם!

מנחה: אתה יודע שהכוונות טובות, כולם אוהבים אותך.

אלי: בולשיט, חרא, מילים יפות. תגיד לי על מישהו שבא לבקר אותי אחרי שעות העבודה. תגיד לי מישהו אחד?

מנחה: איתן, חזרת עכשיו מחו"ל, אחרי שנה באפריקה בתוך היערות, בין שבטים פראיים. איך מרגיש אחד כזה, מה הוא חושב על הקיבוץ, על הבית הזה, החברה שלו?

איתן: בוא הנה יה שמוליק, הפכת ממוסד. איך מרגיש, מה הוא חושב. מה הסטייל הזה פתאום? על איזה בית אתה מדבר, חברה? למי בכלל היה בראש כל השטויות האלו? אבל תאמין לי - בין השבטים אתה מוצא אנשים יותר מתור-בתים מאשר אוכלי האדם כאן בקיבוץ. מי בכלל התגעגע...

יוסי: איתן, אתה מדבר. לספר להם על המכתב שכתבת לי, איך נמרחת. אני לבד, בודד, כתבת.... מה עם החברה, החברים, שאלת, להראות לכולם....

איתן: תראה, זה היה בהתחלה....

(על החיים בקיבוץ - המשך)

שמוליק: אוקי - להירגע. לאילנה יש מה להגיד.

אילנה: תראו, יוסי ואני כבר 3 שנים כאן אחרי הצבא וטוב לנו. אנחנו אוהבים את החיים כאן. את ההווי המיוחד של הקיבוץ, את השקט. אתם צריכים לראות איך יוסי מטפל בגינה באהבה, איך מלטף את העצים, איך משבח את האדמה...

יוסי: תדבר בשמך - מלטף, משבח... תסתכלי על איתן, איך רושם מילה במילה, אחר-כך כבר יעשה מזה סלט רציני, את מכירה אותו...

איתן: מלטף את העצים, משבח את האדמה... מעניין מאוד.

שמוליק: אילנה תמשיכי!

אילנה: שלוש שנים כאן בקיבוץ אחרי הצבא ואנו רואים איך החבר'ה הולכים ובאים. הלב נצבט. אתה יודע ומכיר את האנשים, אתה יודע שהמקום שלהם זה כאן, בקיבוץ - בשדה, בדיר או בנוי. בעיר אין להם תקנה. מתגלגלים מדירה שכורה אחת לשניה. קופצים לביקור לפעמים. מתגנבים בחשאי לבית של אמא. מרביצים את עוגת הגבינה האהובה. מאוחר בלילה חוצים במהירות את חצר המשק, קופצים לבקר חבר. מספרים כמה טוב בעיר הגדולה, על האפשרויות, הים, החתיכות! פעם קפצנו, יוסי ואני, לבקר את אורי בתל-אביב. בחוץ עמד בגאווה אופנוע ב.מ.ו. ענק, על החלון חתול סיאמי. במקרר שממה. אמרנו לו - יה אורי, איפה כל החתיכות שלך, תראה פעם, תן לשטוף את העיניים. באחת-עשרה אמר שמוכרח לזוז. יש פגישה, אמר. לפנות בוקר חזר, חיוך שופע. הלך לי קלף לא נורמלי, אמר, אני מסודר. בביקור אחר נעלם שוב. מאוחר בלילה חזר, פנים קודרות... ככה זה בעיר, הוא אמר, יום אסל, יום בסל.

אורי: אחרי שהשם שלי מוזכר כאן לשימצה, אין לי ברירה אלא לדבר ובעצם להגיד רק דבר אחד - שיהיה ברור, הקיבוץ הזה קטן עלי - השיחות, הרכילות, הכול. יש דברים שאני מתקומם נגדם ולכן לא יכול לחיות כאן. אני מרגיש לעיתים, וגם בשיחה הזאת עכשיו, איזו קטנוניות. איזה רצון לפתור בעיה. משהו שקורה לכולנו, לא רק בקיבוץ, בכל הארץ - מין רצון לחפש עצמנו, להגשים דבר שלא קיים - להגיע לשלמות. איך אמר אלי בהתחלת השיחה - הכול 'בולשיט'. תפסיקו לדבר על הקיבוץ כהגשמה, על האדמה כמגנט, על הטבע והעצים כשורשים. אולי זה טוב ליוסי ואילנה, כי הם בנויים לחיים אלו, לפשטות. כי בעצם לא ניסו משהו אחר אף פעם. בקושי יצאו לטייל בעולם, מה הם יודעים בכלל? אולי אחרי שאלי יצא לעיר כמו שהוא רוצה הוא יגלה, שעם כל החרא שהיה לו כאן, בעיר הרבה יותר גרוע. בעיר אתה בודד, אתה לבד עם ארבעת קירות של דירה שכורה. שם אין סדרן עבודה. שם אתה זה אתה. כאשר אתה פותח את המקרר ומוצא שממה, אתה מבין שצריך לרוץ ולעבוד

4

(על החיים בקיבוץ - סוף)

כדי להתקיים. יש בזה משהו. יש בזה משהו שלא היה לי בקיבוץ. עבדתי קשה שנים עשרה - שלוש-עשרה שעות ביממה, כדי לקנות את האופנוע. היום אני יודע שזה שלי. אתם יודעים, זה עושה משהו לכן-אדם.... תראו את אלי - עבד ככה שעות, שבתות, חגים, ומה קיבל? תגיד, אלי, מה קיבלת?

אלי : קדחת!

שמוליק: תראה, התמורה בקיבוץ שונה, את זה לא הבנת מעולם.

אילנה: חסר לנו משהו, אורי? תסתכל בבית שלנו, הריהוט, מערכת, טלוויזיה, הכול יש. אבל לא חשוב. תסתכל סביב על הנוף, על השקט, הביטחון - זאת התמורה שלנו.

אורי: שטויות, בעיר אותו דבר....

שמוליק: אי, אלי, לאן אתה הולך, עוד לא גמרנו.

אלי : תורנות חדר-אוכל.

אילנה : בוא, יוסי, 'דאלאס', צריך להתכוון.

איתן : יה-אללה, איך שכחתי....

אורי : אתם רואים, אפשר להשתגע!!

רונן י.

(כתבה זו כבר פורסמה בעבר ב"כל סוטה")

'סמינר בנים' בתור 'יום השואה'

ליצור משמעות לעצמכם

ליצור משמעות - משמעו ליצור את ההבדל המיוחד את הרגע הזה, עכשיו, מהשאר.

כך סיפרה נערה בסמינר בנים: "אינני מוצאת את מקומי כאן. משעמם לי ולא מעניין לי בחיים. לא נתת לי מספיק חינוך, לא הכנתם אותי מספיק טוב לחיים. תנו לי אחריות, תנו לי כסף לעשות מה שאני רוצה לעשות, תנו לי זמן שיכפר על הזמן שביזבזתי, תנו לי... ותנו לי... ותנו לי... ותנו לי... תנו לי חיים."

כך סיפר אורי ממחנה הריכוז רווה-רוסק:

"הנאצים תפסו 30 נערים וציוו עלינו לצאת לשדה החול של המחנה. שם ציוו עלינו לחפור קבר לכל אחד מאיתנו. במה זכינו לקבל קבר מיוחד במקום קבר משותף לכולנו? - איני יודע. חפרתי לי בור ושכבתי בו. הסתכלתי בשמים ובעננים שחלפו מעלי וחיכיתי. שמעתי את קול הירי. כל אחד קיבל את הכדור שלו. ואני חיכיתי. פתאום נזכרתי שבכיס שרד קרום הלחם מאתמול. הכיצד? למות ולהשאיר אוצר כזה? למי אמסור את הירושה החשובה הזאת? הוצאתי אותו מכיסי והתחלתי לנגוס בו. נגסתי ולעסתי בתיאבון והנאצי כבר עומד בפתח קברי - ואני לועס. הסתכל בי והסתכל ולבסוף פרץ בצחוק רם וקרא: "יהודון אומלל, אתה מת ועדיין זולל? אתה מוצא-חן בעיני. קום וחזור למחנה." זה טיבו של חוש הקיום. גם את הרגע האחרון יש לחיות." ובכוחם של החיים ניצל אורי ממוות.

אז זהו, חבר'ה, אתם נמצאים עכשיו ב"חפירה" שלכם, קחו את "קרום-הלחם" שלכם והעניקו לעצמכם משמעות.

את זה אני כבר לא יכול לתת לכם.

דודו

תומר למחשבה

לפני כ שלושה חודשים, כשנבחרתי לוועדת החברה, ניגשו אלי מספר חברים וביקשו "להזיז" את שינוי סידור התור לנסיעות לחו"ל. היות וגם אני מאוד מעוניינת בנושא זה, הסכמתי ברצון. ביקשתי ממרכז הוועדה להביא אותו לדיון ומקולין לבוא ולהסביר את הצעתו, כי היא, לפי דעתי, הפשוטה והנכונה ביותר. בוועדה שמעו את ההצעה על כל פרטיה וכל הנוכחים, חוץ מאד, הסכימו לשיטה המוצעת.

כן, לפי דעתי הגיע הזמן לשנות, כי למי אין סיבה טובה או רצון לנסוע? לא חשוב אם זה לצורך ביקור הורים, ליום ההולדת של הסבתא, לחתונה של האם או בן-אחות, לבלות עם הנכדים ולמה לא - פשוט לבקר אצל הילדים. ולמי זה משנה, אם אחר רוצה סתם לעשות סקי או לטייל במצרים, יוון או קפריסין? הרשימה כה ארוכה שאפשר למלא דף שלם. מי בכלל יכול למדוד רגשות והרגשות? כולנו בני-אדם, ובני-אדם מבוגרים. למה צריך כל הזמן לבקש "הקדמת תור" או "נסיעה מיוחדת" (להוציא מקרה מוות)? איך מישהו אחר יכול להחליט עבורי מתי וכמה חשוב לי לנסוע או להיפך, איך אני יכולה באמת למדוד את הצורך של מישהו אחר? נכון הוא שהאמצעים שלנו מוגבלים ואף אחד אינו יכול לעשות ככל העולה על רוחו, לכן יש צורך לקיים מסגרת המאפשרת חלוקת משאבים צודקת ולא לחכות 10 שנים!

והרי ההצעה בקיצור:

א. תקציב

באופן יסודי התקציב יישאר ללא שינוי, אבל במקום להקציב, למשל, \$2000 לחבר כל עשר שנים, יעמוד לזכותו בסעיף 'נסיעות לחו"ל' \$200 כל שנה (כמו בתקציב ריהוט).

ב. תדירות הנסיעות

לא יותר מאחת כל שלוש שנים.

ג. ימי-עבודה

כל חבר מקבל יומיים בשנה לצורך נסיעות לחו"ל, כלומר כל שלוש שנים הוא יכול לקחת שבועיים חופש שנתי רגיל ועוד 2×3 ימים, ז.א. שלושה שבועות.

ד. עיתוי

יהיה צורך לפזר את הנסיעות לאורך כל השנה, על-מנת לאפשר המשך פעולה תקינה של הענפים והשירותים.

נכון הדבר שב-2-3 השנים הראשונות של החלפת השיטה תהיה גם בעיה כספית וגם בעיה מבחינת עבודה, אבל אין ספק שאם נרצה, אפשר יהיה למצוא את הדרך, כי ברשותנו מספיק אנשים בקיאים גם בכספים וגם בארגון. מצאנו בעבר פיתרון לבעיות מסובכות יותר.

אני תיקווה שהנושא יבוא בהקדם לדיון באסיפה, כדי לאפשר את הפעלת השיטה החל מאוקטובר 1984.

רות גולן

מאלף ועד תו

עצה לטיול בירושלים

נו, מי עדיין לא ראה או שמע את הסיסמה: "השנה אנו תיירים בישראל"? אז קדימה, ביקור בעיר הקודש, הלא היא ירושלים, כדרך ליהנות ולראות. נשמע לא רע.

ברור שישנן דרכים רבות לעשות כן, אבל הפעם אחת מהן היא תיור הנקרא "סובו ירושלים" קו 99. כשמו כן הוא. הנסיעה מתבצעת באוטובוס ממוזג, כשהג הוא... בחורה חובשת, הלובשת בין היתר כפפות לבנות וחיוך. העובדה שהיא הנהגת היחידה בעיר זה די עלוב לעומת תל-אביב. אולי זה מרמז דבר-מה לגבי ירושלים.

מתחילים בנסיעה מרחבת שער יפו בעיר העתיקה, משם לכיוון הר-ציון, האו-ניברסיטה על הר-הצופים - נוף מרהיב החובק את כל העיר העתיקה. משם לבניין הכנסת, הר-הרצל, יד-ושם, וחזרה דרך שכונת טלביה, שכונה יפהפיה עם ארכיטקטורה מעניינת, "גן-הפעמון", תחנת הרוח של מונטיפיורי שעדיין מתקשת לא לפעול מאז יום הקמתה. מעניין למה? באיזור ישנה השכונה הראשונה מחוץ לחומות העיר, משוחזרת בצורה נאה, הלא היא משכנות שאננים וימין-משה. וחזרה בנסיעה דרך מלון שרתון, דוד המלך, אל שער יפו. הנסיעה עצמה מלווה הסבר קצר לגבי האתרים ואני מניתי רק מקצתם. ישנן 33 תחנות שונות, אשר בהן ניתן לרדת ולעלות שוב לאחר ביקור במקום לאוטובוס היוצא כל שעה במסלול זה.

למי מאיתנו שיש לו יום שלם לטיול מעניין באתרים ובמקומות ידועים ופחות ידועים, ישנה אפשרות לקנות כרטיס נסיעה למשך אותו יום, דבר המאפשר עצירה בכל אתר ללא הגבלה. מחירו, נכון להיום, 450 שקל. אפשרות שניה לאלה אשר שוהים יום אחד בירושלים ועדיין מעוניינים לראות מה חדש בעיר - במבט כולל ומהיר, ניתן לצאת לסיבוב ללא הפסקה תמורת מחיר של 105 שקל. מנסיוני מצאתי את התיור מעניין ובהחלט יעיל כדרך טיול כולל ומהנה בעיר, וזאת ללא רכב ובמחיר סביר.

לסיום - בילוי נעים ואל תשכחו לבקש מפת נסיעה בעלותכם על האוטובוס.

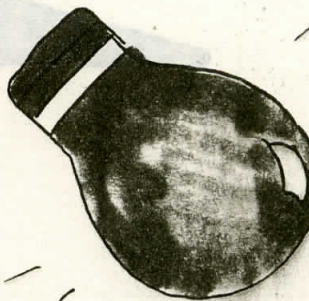
נסיעה טובה
י נ ב

נ.ב. כרטיס ליום מלא ניתן לרכוש במשרד "אגד-תיור" ברחבת שער יפו. כרטיס לסיור יחיד אפשר להשיג באוטובוס.

נטע מודיעה:

א. בגלל עומס העבודה במרפאה שיניתי את שעות העבודה שלי. מעכשיו אתחיל, לסירוגין, יום אחד מוקדם ויום אחד בצהריים. תמיד אפשר להשאיר פתק על שולחני.

ב. הרשימה לחברות המוכנות לשבת עם אסתר סולומון עדיין קיימת. חברות מוזמנות להכניס פתק לת.ד. 53. תודה.

ל' צ'יתכס! ל' צ'יתכס!

מ פ ג ש י ס ל ש ס י צ י ר ה

במשק הולכת ומתארגנת קבוצה רב-גילית, השואפת ליצור איכויות שיעניקו מימד נוסף לחיים בקיבוץ. בפגישות הקבוצה יתקיים מיגוון רחב של שיחות והרצאות, שיונחו על-ידי אנשים מהמשק ולפעמים גם מבחוץ. אין כל הגבלה ביעד ובטווח של הנושאים.

את שלוש הפגישות הראשונות ינחה דודו. והשיחות תסובנה סביב הנושא "שורשי הסכסוך בין הפלגים ביהדות כיום". מי שבא לפגישה מתבקש להביא עימו ספר תנ"ך וראש פתוח.

פגישה ראשונה ביום ה' 10.5 בשעה 21.15 בכיתת שיבולת.

נ.ב. אורנה נ. - מרגלית כ.

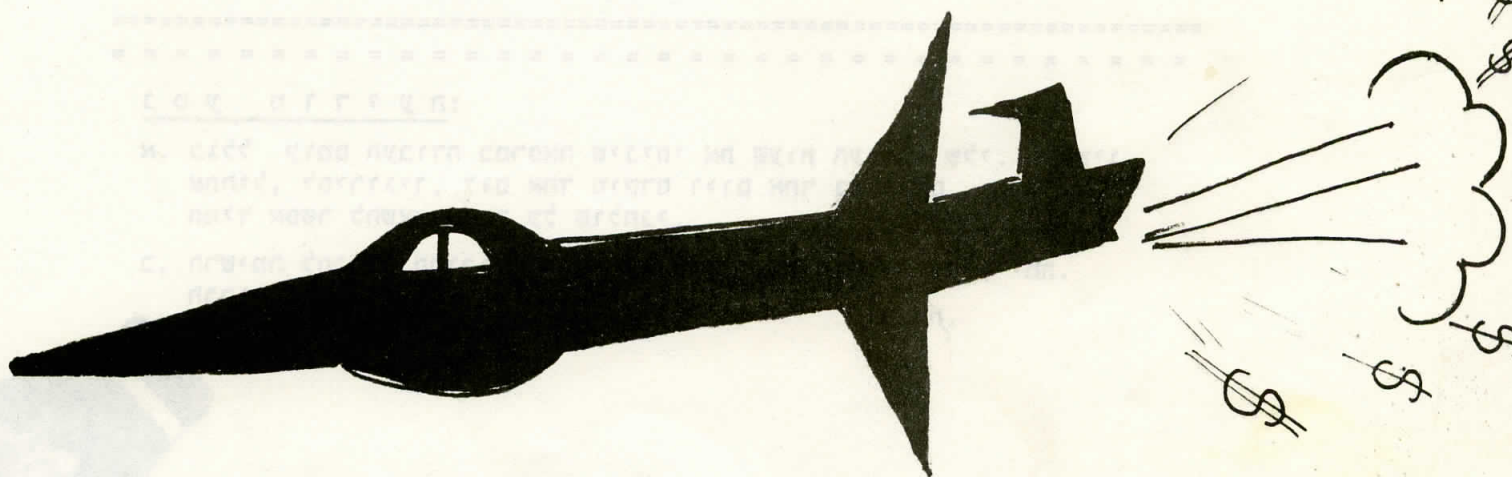
מי שיש ביום לתרום למיגוון נושאי הדיון בפגישות יתקשרו נא אל אורנה נמינוב

לידיעת החברים שנוסעים השנה לחו"ל

אנו עובדים עם מספר סוכנויות-נסיעות. מביך כולך נראה שהחברה "נופש פלוס" נותנת לנו השנה תנאים טובים ביותר. כדי לאפשר לחברים לקבל אינ-פורמציה עדכנית ומלאה, החליט הרי ל. להזמין את נציג הסוכנות אלינו. נציגת החברה, אורנה, תהיה כאן כנראה בשבת הבאה, 12/5. היא תשב במו-עדון במשך כל היום ותשמח לקבל חברים, לתת אינפורמציה עדכנית ומלאה ולייעץ למעוניינים.

מי שרוצה לנצל שירות זה מוזמן להירשם ברשימה שתהיה תלויה ליד המז-כירות, מספר ימים לפני בואה של אורנה.

צפורה

נכחו: מיכאל ד', אירית ב-ח, איבן, יענקל, ברור, גדי, נתן ברק, רימונד ג', יאיר ד', אורי א'.
נעדרו: מיכאל כ', הרי ל', יוסי כ'.

1. תמחיר כותנה (מוזמנים: הרולד, יופי)
מרכז המשק ציין בסיפוק רב את היבולים היפים של הענף, סה"כ התפוקה - 1250 טון כותנה גולמית, כשהיבול הממוצע משטח של 2,100 דונם הגיע ל-580 קילו לדונם. את ההצלחה המיוחדת יש לזקוף ליבולים בכותנה בית. כאן הגענו לכ-650 קילו ממוצע לדונם מתוכם 227 קילו סיבים לדונם. הישג זה מעמיד את כותנה בית במקום הראשון בגליל, יש לציין שגם בשטחי החולה חל שיפור משמעותי לעומת שנים קודמות. הרווח הממוצע לדונם בכל שטחי הכותנה (ללא מענקי יצוא) מגיע לכמעל \$150 לדונם. הרווח הממוצע ליום עבודה מגיע לכ- \$130. סה"כ תרומה ב- (רווח לפני הפחתות) \$315,000.
מרכז המשק הציג לפני הוועדה תוכנית להוסיף שטחי כותנה כתוצאה מהחלפת שטחים עבור בריכות הדגים הצפוניות וסיום סיקול השטח בארבל הירדן. הוגשה תוכנית לקק"ל לסיקול כ-660 דונם. השטחים כוללים:

המשך "חור טובה" (החלפת בריכות דגים) - 330 דונם.
המשך ארבל הירדן - 190 דונם.
מנסורה דרום + גבעת העץ - 140 דונם.
סה"כ - 660 דונם.
אם נחליט לבצע תוכנית זו, יחייב הדבר תוספת של משאבה במפעל הירדן כדי להזרים מים לשטחים הנ"ל. זאת בהנחה שנספק כ-300,000 מ³/מים למחניים.

2. תמחיר לול (מוזמנים: נתן ברק, טוני י', ג'וני ה', ג'וני ט')
הוועדה עיינה בתמחיר הלול החל משנת 79 וכלה בשנת 83. התמחיר לשנת 82 - 81 מורה על:
סה"כ רווח (תרומה ב') - \$214,000
סה"כ רווח ליום עבודה - \$150
התמחיר לשנת 83 - 82 מלמד על:
סה"כ רווח (תרומה ב') - \$166,000
סה"כ רווח ליום עבודה כ- \$100

הדיון בעתיד הלול התמקד בנקודות הבאות:

- הצורך הדחוף לשיפוץ רציני כלולים הקיימים במיוחד המדובר בלול 10.
 - בדיקת אפשרות החלפת המבנים בשטח הרפת.
 - בדיקה כלכלית על אפשרות ניצול מכון התערוכת לשיווק למשקי הסביבה.
 - גיבוש צוות העובדים בענף. יש צורך דחוף להוסיף חבר עם יציאתו של נתן ברק וכן הכשרה מקצועית לחברים שהצטרפו לצוות.
- בדיון התגבשה דעה כללית כי יש צורך לשפר את תנאי העבודה בענף באופן יסודי, כדי להבטיח יתר יעילות של הענף ועידוד הצטרפותם של חברים צעירים לצוות.

נכחו: מיכאל ד', אירית ב-ח, הרי ל', יענקל, יוסי, ברוך, נתן ברק, רימונד ג', מיכאל כ',
יאיר ד', אורי א'.
נעדרו: גדי ע', איבן ל'.

1. עתיד אגף החמרן (מוזמן: שמואל ח')

לאחר הדיון האחרון בנושא החמרן מיום ה-2.3.84 בו סוכם כי על המחלקה לשקול את האפשרות של התארגנות מחודשת. התקיימו מספר ישיבות של אגף החמרן. חלק מהישיבות בנוכחות בלעדית של אנשי החמרן, בחלק השתתפו נציגי כח אדם, מרכז המשק והמזכירה. בישיבה האחרונה של האגף הוחלט, שהאגף ימשיך לתפקד ובו בזמן יוטל על מיכאל כ' לטפל בכיוון התפתחות האגף והמוצרים בהם יש להתרכז. התקבלה הצעתו של מיכאל כ' להטיל על שמואל ח' לבחון הרכב סל המוצרים לעתיד של המחלקה. ההוצאות הקשורות בבחינה זו תכללנה במסגרת תוכנית ההשקעות של תשמ"ד. עקב מצב כח-אדם במחלקה הוחלט לאישר את תפקידי המכירה והבטחת הידע המטולורגי באנשים מבחוץ. התוכניות הנ"ל מיועדות לפתור את בעיות האגף בטווח הקרוב והן תובאנה בפני האסיפה לגבי הטווח הארוך, על וועדת המשק להכין לאסיפה דיון כולל שיכיל תוכנית כיצד לבצע את החלטת האסיפה בכל הקשור בעבודה עצמית במפעל בעתיד.

2. השקעות לשלוחה החדשה (מוזמן: אוסי)

כמשך החודשים האחרונים התקיימו מספר דיונים בהצעה שהוגשה ע"י חברה שוויצרית על תוכנית מפורטת וגורל ההשקעות במפעל החדש. לנושא שני הבטים: האחד השקעות במיכון, השני השקעות במבנים.

א) השקעות במיכון - סה"כ ההשקעות החדשות של כור וכפר הנשיא במיכון יגיע ל-2.5 מיליון \$ אחרי ניכוי מענקים והשתתפויות ממשלתיות העומס הכספי הישיר על שני השותפים יגיע לכ- \$700,000. חלקו של המשק יסתכם בכ- \$350,000 שיפרשו על פני 3 השנים הראשונות של הקמת המפעל. ההנחה היא שהפעלת המפעל תחל בראשית 1986.

ב) השקעות במבנים - בנושא זה עומדות בפנינו שתי אלטרנטיבות:

1. בניה עצמית.
2. שכירת מבנים מחברת "מבני התעשייה".

העלות של ההשקעה למבנים מוערכת בכ- 3.5 - 4 מיליון \$. שכירת המבנים לעומת זאת מעורכת בכ- \$250,000 לשנה. הוחלט להכנס לבדיקה מעמיקה יותר ולסכם סופית בישיבה הבאה.

נכחו: אירית, הרי, יעל, ג'ו. ריפקינד, שוש, עפרה, יצחק, מיכאל ד', ישראל א'.
נעדר: גדי ע'.

1. התפטרות אורי ש' מחברותו בוועדה

אורי הסביר למזכירות סיבות התפטרותו מהמזכירות. המזכירות פנתה אליו להמשיך בתפקידו, אך אורי עומד בהחלטתו.

2. בקשת משפ' בוסקילה לשנת חופש

בקשת משפחת בוסקילה לצאת לשנת חופש התקבלה, והנושפחה הסכימה לדחות יציאתה עד לסיום העיבודים בחולה, כלומר, עד סוף נובמבר.

3. מימון הטיולים למצרים

המזכירות החליטה לממן 50% מכל טיול חברתי שהקבוץ יקיים. (מדובר בכ- 40 חברים $\times$ 170 דולר לחבר). כתוצאה מכך יכסה המשק את 50% ההוצאות של הטיול דאשתקד למצרים.

4. נסיעה לחו"ל של ג'ף ומירנדה

היות ולמירנדה יש זכות לצאת לחו"ל (נסיעת מועמדות). מבקש ג'ף לצאת עימה לתקופה של 3 שבועות. ג'ף יממן את נסיעתו והיא תחשב כנסיעה מיוחדת - הבקשה אושרה.

5. מפעל הירדן

המזכירות מטפלת במציאת ועדה שתארגן את ארוע פתיחת מפעל מי הירדן.

6. בקשת טובי ינטיס להביא חברתו למשק

המזכירות מקבלת בקשת טובי ינטיס להביא חברתו - בת כפר גלעדי ל-6 חודשים לכפר-הנשיא.

7. ירושה למשק

נורברט מסר למשק את ירושת אמו.

דו"ח משיבת הוועדה שנתמנתר ע"י המזכירות לברור הבעיות שתגרמנה לחורים עקב
הרחבת חדר האוכל ובעיקר המרפסת הפתורה.

השתתפו: איילין איסטון, רוי אב, יצחק עדר, אלק קולינס, גוני פרנק
ישראל אבידור (יו"ר).

(1) יעשו הסידורים הנאותים להבטחת בטיחות הסכיבה בזמן הבניה

(א) הקמת קיר מגן.

(ב) מדרכה חילופית.

(ג) תאורה.

(2) יפתחו דלתות מהצד הנגדי של הבית שבו מתגוררת משפחת פרנק, בילגורי, רזניק
וברמן - ויסדרו מרפסות בהתאם. תבדק הכדאיות של חלונות כפולים

(3) המרפסת -

(א) פעילות המרפסת הפתוחה תוגבל לארועים חברתיים כגון: חגיגות בר מצווה,
חתונות, וחגים.

(ב) כל פעילות ולרבות פעילות של צעירים אשר עשויה להמשיך לתוך השעות הקטנות
של הלילה - תיאסר.

(ג) תבחן פעילות על המרפסת הפתוחה לתקופה של שנה. לאחר מכן יתקיים דיון.

רשם: ישראל אבידור.

תפוצה: חברי הוועדה, ג'וני פ', מכאל ד', אירית כ"ח.

The show was first class and I'm sure the many visitors will be talking about the kibbutz wedding they attended for a long time.

And while we're on the subject of weddings - in September there is to be a double brother and sister wedding - Amalia & Mickey and Irit & Moshe. So it's 'double mazal!'

Esther Solomon is making great progress and it's good to see her "running" around in her wheel chair. Keep it up, and we'll soon be able to enter her in the next marathon race!

Shlofer (David) Erenberg arrived here on Monday. He had just completed a trip by bicycle with his wife Anat, through France, Italy, and Greece. Michael Erenberg is also here on Kfar Hanassi. So now we know why Becky & Eric are walking around with a gigantic smile on their faces.

Norbert's son, Aaron, has been learning his Barmitzvah part by tapes sent to him from here. This is so that he can take part in the ceremony here on Kfar Hanassi with his Israeli class-mates.

Sara, (the nurse) will finish working here next week when she will start a 1½ year course at Rambam Hospital to become a qualified nurse.
We wish her the best of luck.

Yom Ha'atzmaut is approaching and the organisers - Yisrael Hadar and Efraim are in close contact with the Meteorological station, but from what I've heard their predictions are not very optimistic. But then we all make mistakes sometimes, don't we.

The ready-made houses from Holland have arrived. Now all that remains to be done is putting them together.

Bon Voyage to Avi & Irena Robinson and children who leave soon for their trip overseas.

And finally, a big welcome to Kfar Hanassi to Hilda & Harry Barak. We hope they settle in quickly and feel 'at home'.

** HAPPY BIRTHDAY **

6.5. Mrs Frieda Welkanoz

7.5. Debbie Hatzor
Elinoa Ney

8.5. Mick Ellman

9.5. Yoppi Aptroot
Nurit Oren
Binny Yodaiken

10.5. Jean Waterman
Ilze Ben-Chanoch

11.5. Tamir Shprung
Rinat Oren

12.5. Dudik Fuchs
Danit Netzer
Leat Barak
(grand-daughter Pam & Yankel)

** HAPPY ANNIVERSARY **

6.5. Yona & Eli Oren (Reines)

8.5. Timna & Yoram Shor (Amit)

9.5. Shosh & Gershi Epstein.

**** SHABBAT SHALOM ****

דבר המזכירה

קריאה: "מדינת ישראל תהיה פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות.
ותהיה מושתת על יסודות החרות הצדק והשלום
לאור חזונם של נביאי ישראל, ותקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני
גמור בלי הבדל דת וגזע ומין, תציע חופש דת, מצפון,
חינוך, תרבות ולשון.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד
לימין הישוב בעלייה ובבנין ולעמוד לימינו במערכה
הגדולה להגשמת שאיפת הדורות וגאולת ישראל".

שיר:
שורו הביטו וראו
מה גדול היום הזה
אש יוקדת בחזה
והמחרשה - שוב פולחת בשדה.

את מכוש טוריה וקלשון
התלכדו בסערה
ונדליקה שוב
שוב את האדמה
בשלהבת ירוקה

ברכה על היין:

בליל חג זה
נחוג את יום העצמאות
יחד עם כל בית ישראל
נרים כוס ונברך
לחיים!

קריאה: שים שלום
ופרוס סוכת שלום
על מדינת ישראל
ועל שארית בית ישראל
ועל העולם כולו.
ונזכה לקבץ את נצחי ישראל
במדינת ישראל
ולא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה
חזק חזק ונתחזק!

שיר:
פה בארץ חמדת אבות,
תתגשמה כל התקוות.
פה נחיה ופה ניצור,
חיי חופש, חיי דרור.
פה תהא השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה.

#####

נירו ניר, ניר, ניר
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
כבר הנצו ניצנים.

נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
עוד יבואו זרעונים..

קריאה: מיום העצמאות לחג העצמאות/פרי יוסף קליזנר

אין חולקים בדבר שיום העצמאות, יום ה' באייר, הוא יום זכרון למאורע הגדול ביותר שאירע לישראל במשך אלפיים השנים האחרונות: כיום זה הוקמה מדינת ישראל השלישית..... יום העצמאות צריך להפך לחג העצמאות. יום זכרון גדול זה ראוי לו שיצויין ויסומן במשהו מיוחד במינו משהו שיעשה אותו חג לאומי ראוי לשם זה.

בשלוש מאות שישים וארבעה ימות השנה אנו עוסקים בביקורת, אנו מבקרים את סדרי המדינה ואת ראשי המדינה. אנו מונים את הטעויות המרובות שטועים המנהיגים שלנו והשרים שלנו.

-----אבל יום אחד בשנה צריך שיהיה לאומה במדינתה יום של חג באמת----- הוא צריך להיות חשבונו של מה שהושג, של מה שנשתנה לטוב בכלל ושל מה שנתקן ונשתכלל בשנה האחרונה בפרט.

קסע קריאה:

שיר:

בין הרים כבר השמש לוהטת
ובעמק עוד נוצץ הסל,
אנו אוהבים אותך מולדת,
בשמחה, בשיר ובעמל,
ממורדות הלבנון עד ים המלח
נעבר אותך במחרשות,
אנו עוד נסע לך ונבנה לך
אנו ניפה אותך מאד.

שחקי, שחקי על החלומות
זה אני החולם שח,
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודנו מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שאפת,
לא מכרתיה לעגל פז,
כי עוד אאמין גם באדם,
גם ברוחו, רוח עז.

קריאה:

מלקוח האתמול/יהודה ינאי

אין מחזיר העבר
לאדם המלקוח,
אבדה היא לעד
גזלת האתמול.

החזיקה אדם,
היטב במשלוח
מתתו של הווה
עבור יום המחר!

#####

את שבין האתמול
לעד לא ישיבה
הדברים של היום
הם עדיין בכף.

מאבק עם הזמן
אדם נא, הריבה
החזיקה היטב
בכל מה שניתן.

קסע נגינה: מי שחלם

קסע קריאה:

שיר:

לא אגדה רעי
ולא חלום עבור,
הנה מול הר סיני,
הסנה הסנה בוער.
והוא לוהט בשיר
בפי גדודי בנים
ושערי העיר
ביד השמשונים.

רעי, זה לא חלום
ולא חזיון הוזה
מאז ועד היום
בוער, בוער הסנה.
לוהט בזמנך און
בלבבות האל
של נערי ציון
ורכב ישראל

הו שלהבת יה - עיני הנערים
הו שלהבת יה ברעום המנועים,
עוד יסופר על זה היום אחי
בשוב העם אל מעמד סיני.

קריאה:

"...ולבסוף - מדינה יהודית פרושה עצמאות, עמידה ברשות עצמנו, חוסר כל תלות פוליטית בשלטון הזולת. אנו רוצים ואנו זכאים - לחיות בהתאם לצרכינו, למאויינו, לתפיסת עולמנו וליעוד החיים שלנו. יש לנו אידיאלי חיים יהודיים ואנושיים ואין סתירה בניהם, להיפך הם משלימים זה את זה....."

אנו מונים את הטעויות המוזנות לנו על ידי השלטון
 ----- אבל יום אחד בשנה צריך שיהיה לאומה במדינתה יום של חג באמת-----
 הוא צריך להיות חשבוננו של מה שהושג, של מה שנשתנה לטוב בכלל
 ושל מה שנתקן ונשתכלל בשנה האחרונה בפרט.

קסע קריאה:

שיר:

בין הרים כבר השמש לוהטת
 ובעמק עוד נוצץ הטל,
 אנו אוהבים אותך מולדת,
 בשמחה, בשיר ובעמל,
 ממורדות הלבנון עד ים המלח
 נעבר אותך במחרשות,
 אנו עוד נסע לך ונבנה לך
 אנו ניפה אותך מאד.

שיר: שחקי, שחקי על החלומות

זה אני החולם שח,
 שחקי כי באדם אאמין,
 כי עודנו מאמין בך.
 כי עוד נפשי דרור שואפת,
 לא מכרתיה לעגל פז,
 כי עוד אאמין גם באדם,
 גם ברוחו, רוח עז.

#####

#####

קריאה: מלקוח האתמול/יהודה ינאי

את שבין האתמול
 לעד לא ישיבה
 הדברים של היום
 הם עדיין בכף.

מאבק עם הזמן
 אדם נא, הרהיבה
 החזיקה היטב
 בכל מה שניתן.

אין מחזיר העבר
 לאדם המלקוח,
 אכדה היא לעד
 גזלת האתמול.

החזיקה אדם,
 היטב במשלו
 מתתו של הווה
 עבור יום המחר!

קסע נגינה: מי שחלם

קסע קריאה:

שיר:

לא אגדה רעי
 ולא חלום עבור,
 הנה מול הר סיני,
 הסנה הסנה בוער.
 והוא לוהט בשיר
 בפי גדודי כנים
 ושערי העיר
 ביד השמשונים.

רעי, זה לא חלום
 ולא חזיון הוזה
 מאז ועד היום
 בוער, בוער הסנה.
 לוהט בזמרי און
 בלבבות האל
 של נערי ציון
 ורכב ישראל

הו שלהבת יה - עיני הנערים
 הו שלהבת יה ברעום המנועים,
 עוד יסופר על זה היום אחי
 בשוב העם אל מעמד סיני.

קריאה:

"...ולבסוף - מדינה יהודית פרושה עצמאות, עמידה ברשות עצמנו,
 חוסר כל תלות פוליטית בשלטון הזולת. אנו רוצים ואנו זכאים -
 לחיות בהתאם לצרכינו, למאויינו, לתפיסת עולמנו וליעוד החיים שלנו.
 יש לנו אידיאלי חיים יהודיים ואנושיים ואין סתירה בניהם,
 להיפך הם משלימים זה את זה....."

/מתוך דברי דוד בן גוריון לפני ו
 החקירה האנגלית אמריקנית.

ח ג ש מ ח